

Forfatter: Udrag fra Selv-Citationen

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 131.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366181664.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Tanken om det tredobbelte Jeg, som hin Advarsel havde fremkaldt, beskjæftigede ham, og det syntes ham, der laae Mere deri, end den advarende Ven maaskee selv havde tænkt paa. At der var en Trehed i alt Liv, saavel i Verden som i Guddommen, var en Tanke, han ofte havde grundet paa - og at der foruden hans jordiske og timelige Væsen baade var en guddommelig og en dæmonisk Natur i ethvert Menneske, var han kommen til et Slags dunkel Overbeviisning om. -Kan mit jordiske og timelige Væsen selv fremkalde sine høiere Naturer - tænkte han - og derom er jo ingen Tvivl i en vis Forstand - saa var det maaskee dog ingen fremmed Ven, der advarede mig, men mit andet høiere og guddommelige Væsen, som ikke fremtræder synligt, men kun taler til os i Samvittigheden og den dybere Bevidsthed. - Skulde det være muligt - i formastelig Foragt for Livet i dets nærværende Skikkelse og for den Forstand, der skal lede os gennem Verden - at fremkalde vort tredie og dæmoniske Væsen - saa maatte vel den høiere guddommelige Natur i os kunne tale saa høit i vor Bevidsthed, at det kunde gjenklinge i vor ydre Sands og skræmme os tilbage fra Fordærvelsen - -